

Iris Thé Tjong-Khing, Lo Hartog van Banda

Grafische roman over popcultuur uit 1968, vol elementen die nog steeds actueel zijn.

Ingrediënten:

sterrencultuur, pop art, psychedelisch, seks, alternatieve werkelijkheid, jaren zestig

Uitgever heruitgave: Sherpa

Jaar: 2018

Aantal bladzijden (incl. dossier): 160

In de jaren 1960 veranderde er een hoop. Er kwamen vrijere opvattingen over seks, de harde popmuziek veroorzaakte een flinke generatiekloof en drugsgebruik bracht veel droomachtige en filosofische muziek en literatuur voort. De mode-industrie en pop-cultuur krijgen een steeds grotere invloed op het dagelijks leven.

Het droomachtige stripverhaal *Iris* past precies in dit tijdsbeeld. Een zogenaamde "Droomkoning" bepaalt de sfeer in een futuristisch Amsterdam, waarin de zangeres Iris door een talentenshow een pop-icoon wordt. Dit heeft zij alleen niet te danken aan haar talent, maar vooral aan haar uiterlijk en de manier waarop zij als consumptie-artikel in de markt wordt gezet.

Herkenbaar?

Iris was baanbrekend toen het in 1968 uitkwam. Voor het eerst waren stripfiguren geen dappere helden die de spannendste avonturen beleven, maar mensen van vlees en bloed, met angsten en onzekerheden. Het tekenwerk is helemaal in de stijl van de pop art, een kunststroming die geïnspireerd werd door de consumptiemaatschappij en zich kenmerkte door felle kleuren. Grappig detail: waar in Amerika de strip juist de pop art inspireerde, gebruikt illustrator Thé Tjong-Khing de pop art weer als voorbeeld voor zijn strip!

Vragen:

- In welke elementen herken je Amsterdam?
- Zie je gelijkenissen in dit verhaal uit de jaren 1960 met nu?
- Zoek informatie over pop art. Welke elementen zie je terug in *Iris*?

